

i. Chronologie rozhodčího sporu Diag Human SE proti České republice

1. 18. září **1996** – podepsána rozhodčí smlouva; 15. října **1996** – podána rozhodčí žaloba
2. 19. března **1997** – vydán **Mezitímní rozhodčí nález** – vyslovil, že žalobní nárok na náhradu škody a nehmotné zadostiučinění (omluvu) **je poprávu**. Podstata nároku: náhrada škody/ušlého zisku, způsobené protiprávním zásahem státu do podnikání žalobce. Zásahem státu bylo prakticky okamžitě zastaveno podnikání žalobce v ČR a několika evropských státech.
3. 27. května **1998** – **Přezkumný mezitímní rozhodčí nález**¹ – potvrdil **Mezitímní rozhodčí nález**. Jde o *mezitímní rozhodnutí*; **je jím rozhodnuto o všem, krom výše škody**. Řízení dál (16 let) běží jen určení výše způsobené škody, ušlého zisku za dobu 1992 – květen 2000.

Poznámka1. ČR **nepodala** k soudu žalobu o zrušení (pravomocného) rozhodčího nálezu, kterou zákon připouští, **ale podává** mimo jiné:

- (a) žalobu o neplatnost rozhodčí smlouvy,
- (b) žalobu o přezkoumání přezkumného rozhodčího nálezu,

kteří nejsou zákonem připuštěny.

Jde o neskrývanou obstrukci a ČR si tím vynutí přerušování arbitráže. Průtah cca 2 roky.

4. 22. listopadu **2000** – přijato Usnesení vlády ČR **č.1186/V** – uložila MZDr vzít zpět žaloby na zrušení obou rozhodčích nálezů.

Poznámka2. ČR si interně vyčíslila výši škody: V odůvodnění usnesení opakovaně upozornění MZDr vládě: Diag Human (DH) požaduje náhradu za ušlý zisk nižší, než jak jen interně oceňují experti MZDr – ti jej stanoví (k roku 2000) na 5,6 mld. Kč. MZDr upozorňuje vládu, že pokud bude spor pokračovat, DH získá přístup k oficiálním statistikám a nárok zvýší (stalo se později)².

¹ Strany ujednaly v rozhodčí smlouvě možnost přezkoumání nálezu jiným senátem

² „Vzhledem k výše uvedenému MZ požádalo svého příslušného odborníka o vyjádření, zda československý a posléze český trh plazmy v době, za kterou DH vyžaduje náhradu ušlého zisku z tohoto trhu, umožňoval dosažení zisku na úrovni požadované touto firmou a zda by parametry krevních derivátů dodávaných touto firmou umožnily dosáhnout takového podílu na tomto trhu v letech 1992 až 1999, za které tato firma požaduje náhradu škody. **Výsledkem byla již uvedená expertíza, podle které tento trh umožňoval v souhrnu let 1992-9 dosažení zisku 8 miliard Kč a firmou prokázané parametry by jí umožnily obsadit 70 % tohoto trhu, tj. dosáhnout zisky 5,6 miliardy Kč bez úroků za dobu od vedení sporu.** Firma DH uvádí ziskovost tohoto trhu ve výši 4 miliard Kč a uváděla, že by z tohoto trhu obsadila minimálně 50 % tohoto trhu, tj. dosáhla zisku 2 miliardy Kč. K tomu firma požadovala úroky ve výši 1,6 miliardy Kč za dobu vedení sporu. **DH tedy požaduje náhradu přibližně o polovinu nižší, než by mohla požadovat podle poznatků ministerstva zdravotnictví. Hrozí riziko, že při dalším pokračování sporu by byla ministerstvu zdravotnictví uložena povinnost předložit své statistiky a firma by právě jimi mohla odůvodnit zvýšení svého požadavku na náhradu škody. To by vedlo k růstu úroků za další pokračování sporu-znamenalo další zvýšení rizika dopadu na státní rozpočet (Důvodová zpráva Ministerstva zdravotnictví k vládnímu usnesení č. 1168/V z 22. 11. 2000. str. 3)“.**

5. 6. prosince **2000** – rozsudek odvolacího soudu pravomocně zamítl žalobu ČR o neplatnost rozhodčí smlouvy. Potvrzen rozsudek prvoinstančního soudu z 19. ledna 2000. Stát poučen, že námitku neplatnosti rozhodčí smlouvy lze spojit jen s žalobou na zrušení rozhodčího nálezu, nikoli samostatnou žalobou (viz poznámka1 shora).
6. 10. prosince **2001** – Usnesení Vlády ČR č.1337/V – vláda opět uložila MZDr vzít zpět všechny žaloby a podání proti rozhodčím nálezům. Odkazy na externí právní posudky, i ekonomické o výši škody, pořízené interně státem (Konsolidační banka s. p., hlavní odborník ČR) mezi 4 - 5 mld. Kč.
7. 26.června **2002** –vydán Částečný rozhodčí nález - Česká republika je povinna zaplatit společnosti Diag Human, a.s. částku 326.608.334,-Kč do pěti dnů od právní moci nálezu.
8. 16. prosince **2002** – Přezkumný částečný rozhodčí nález; potvrdil Částečný rozhodčí nález. Částka vyplacena.

Poznámka3. Nastává další fáze průtahů. Stát v arbitráži nadále nezákonně jedná ministerstvem, nikoli Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových.

9. DH upozorňuje stát i rozhodce, že podle zákona č. 201/2002 Sb. musí do arbitráže namísto Ministerstva zdravotnictví vstoupit Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, a to nejpozději dne 1.července 2003). Stejně upozornění činí rozhodci, ale stát obě ignoruje. Naopak, vzdor výslovnému zákazu zákona, ministryně zdravotnictví uděluje plnou moc k zastoupení státu advokátu, oba budou proto posléze trestně stíhán; advokát současně vyškrtnut z komory a ve výkonu trestu (pro jiný delikt).
 10. 19. srpna **2003** – ČR podává **rozhodcům návrh na obnovu řízení** a současně **žalobu pro nečinnost správního orgánu**. Obě žaloby zmatečné: *obnova řízení* je v arbitráži výslovně nepřipustná, a Diag Human *není* správní orgán, ale obchodní společnost. Obě žaloby jsou jen další otevřenou obstrukcí.
 11. 12. září **2003** – **rozhodci zamítli žádost ČR o obnovu řízení** (zákon ji vylučuje; lze jen žalovat na zrušení nálezu).
 12. 8. října **2003** – ČR podává **soudní žalobu o zrušení usnesení o nepřipuštění obnovy řízení** (nonsens).
 13. **2003 -2006** - Česká republika podněcuje trestní řízení (ČTS: OKFK - 58/8-I-2004) pro podezření, *že některá prohlášení, dokumenty, předloženým stranami a znalecké posudky, předané rozhodčímu senátu v průběhu rozhodčího řízení, mohou obsahovat vědomě nepravdivá tvrzení a informace týkající se skutečností důležitých pro rozhodnutí rozhodců....., jakož i fakta pro stanovení výše škody a ušlého zisku*. Jde o unikátně nezákonný pokus ČR policejně revidovat **pravomocný** částečný rozhodčí nález a kriminalizovat společnost. V průběhu řízení je zjištěno, že těmi, kdo podal v arbitráži
-

nepravdivá fakta (a falšoval státní statistiku spotřeby krevní plazmy) jsou nezjištěné osoby z Ministerstva zdravotnictví. Tímto „dokumentem, předaným rozhodčímu senátu“ se však policie nezabývá a věc je odložena.

14. 18. ledna **2004** – ČR prosazuje přerušeni řízení, s tím, že nemá jasno v otázce zastoupení státu (ačkoli zákon je srozumitelný), a rozhodčí smlouva údajně neumožňuje rozhodcům posoudit správnost zastoupení a není možné vyhovět výzvě rozhodčího senátu na podání procesních návrhů na další postup v řízení.
15. Březen **2004** – ČR podává **Krajskému soudu** v Brně návrh na vydání předběžného opatření a zahájení řízení o zrušení **usnesení** (!) rozhodců. Usnesení rozhodců není zásadně přezkoumatelné soudem; jde o čistu obstrukci; proto:
16. 20. dubna **2004** – Krajský soud v Brně **odmítá** žalobu ČR (č.j. 31 Ca 1/2003 – 150), znějící na povolení obnovy arbitráže s tím, že soudy nemají pravomoc přezkoumávat procesní rozhodnutí arbitrážů, a dále na odstranění průtahu „správního orgánu“ s tím, že Diag Human není správní orgán.
17. 26. května 2004 nový ministr zdravotnictví Josef Kubinyi v dopise rozhodcům uznává, že ze zákona zastupuje stát pouze ÚZSVM. Dne 30. 6. 2004 vstupuje Úřad do řízení jménem státu; o rok později, než byl povinen.

Poznámka 4. Končí obstrukce č.2 (prosinec 2002 – červenec 2004)

18. 30. července **2004** – ustanoven státem navržený znalecký ústav Ernst Young Valuations s.r.o. Diag Human souhlasí.
19. Červen – září **2004** – DH protestuje proti jednostranné aktivitě Vyšetřovací komise parlamentu. Komise požaduje po DH v neskončené arbitráži vydání důkazů, které DH teprve hodlá předložit, a současně zjišťuje, že komise otevřeně spolupracuje s jednou stranou sporu (s Úřadem), a získává a poskytuje jí dokumenty a svědectví. Tím je porušen zákon, usnesení sněmovny i princip rovnosti stran arbitráže. Rozhodci v Konečném rozhodčím nález ze 4.srpna 2008 označili postup komise za protiprávní.
20. 30. prosince **2004** - DH sděluje rozhodcům, že **odmítá žádost kriminální policie** o zproštění mlčenlivosti rozhodců a přístup do spisu. Komise přesto rozhodce – v neskončené věci-protiprávně vyslýchá.

Poznámka5. Během arbitráže bylo zahájeno celkem 8 trestních řízení proti DH, vylučně pro její procesní argumenty v arbitráži (porušení principu rovnosti zbraní – „equality of arms“). Vždy odloženo. Představa, že by policie předběžně zkoumala *pravdivost argumentů* (rovného) žalobce státu v běžícím civilním řízení dříve, než o nich rozhodne soud, není z civilizovaného světa. Ve věci Diag Human však odolala všem stupňům dohledu státního zastupitelství i řízení před Ústavním soudem.

21. 21. března **2005** – Ministryně zdravotnictví Emmerová sděluje předsedajícímu rozhodci, že ho zprošťuje mlčenlivosti, aby kriminální policie mohla nahlédnout do spisu a opatřit z něj kopie „*pro účely trestního řízení a v případě potřebyzajistit originály písemností ve spise obsažených s tím, že ve spise budou ponechány ověřené kopie*“. Protože DH zproštění odepřel, **rozhodčí senát k zajištění integrity spisu tento ukládá v zahraničí** (odůvodnění Nálezu).
22. 12. červenec **2005** – DH informuje rozhodce o protiprávním postupu policie a Vyšetřovací komise Parlamentu. Komise zveřejňuje svoji zcela nepodloženou zprávu.
23. 26. srpna **2005** – DH podává **žalobu Obvodnímu soudu pro Prahu 6** proti České republice – Kanceláři Poslanecké sněmovny **pro znění závěrečné zprávy** Vyšetřovací komise Sněmovny. Oznamuje, že v soudním řízení prokáže korupční podstatu věci samé i korupční postupy státu v arbitrážích a tyto důkazy v žalobě označuje. Do prosince 2019, **tedy za 15 let (!) tento soud nepřistoupil k projednání žaloby**; zato 3krát řízení zastavil, což musel napravit odvolací soud. V roce 2019 je obstrukční dovolání ČR zamítnuto; obvodní soud dále nečinný. U tohoto soudu vykonává funkci soudkyně bývalá předsedkyně Vyšetřovací komise Psp.
24. 20. října **2005** – DH upozorňuje rozhodčí senát na obstrukce ČR a pokus o přijetí zvláštního retroaktivního zákona („Koudelkův přílepek“), který by odebral spor rozhodčímu senátu a předal ho soudu. Tento návrh podal poslanec vládní strany a současně poradce pro arbitráž s DH; byl otevřeně protiústavní a retroaktivní a sněmovna jej odmítla.
25. 22. května **2006** – Trestní senát Obvodního soudu pro Prahu 2 (sp. zn. 7 T 28/2006) žádá předsedajícího rozhodce o sdělení *jmen advokátů*, činných v této věci. Rozhodci to odmítají.
26. 20. října **2007** – **jediné ústní jednání arbitrá a stran**; se Znalcem, který plně potvrzuje znalecký posudek o výši nároku DH, podle něhož později rozhodci rozhodnou.
27. 27. prosince **2007** – nová žádost (trestního) soudu o poskytnutí části spisu pro účely trestního řízení. 17. ledna 2008 soud hrozí pokutou 50,000 korun. Odmítnuto, rozhodci referují v odůvodnění Nálezu o nátlaku státu na rozhodování.
28. **4. srpna 2008 - vydán Konečný rozhodčí nález, předán stranám osobně dne 13. srpna**. Zní na zaplacení cca 8,3 mld. Kč (větší část úroky z prodlení), další úročení ode dne 30. 6. 3007 částkou cca **1,3 mil. Kč denně** do zaplacení.
29. Obě strany podaly žádost o přezkoumání nálezu.
30. **Ustavení přezkumného senátu**. Ze stručné chronologie soudních řízení níže vyplývá, že ministerstvo zdravotnictví se rozhodlo čelit neúspěchu ve sporu snahou obsadit většinu senátu (posléze celý senát) svými nominanty – jím vybranými osobami, jimž posléze nabídla finanční částku, více než šedesátinásobně přesahující stranami sjednanou odměnu rozhodců. K tomu manipulovalo s příslušností soudů, které vydávaly *překvapivá rozhodnutí* (níže se podávají pro přehlednost stručně jen některá

z nich). Výsledkem bylo, že společnosti bylo v české jurisdikci upřeno právo jakkoli se podílet na složení senátu a posléze ji vedlo ke zpětvzetí své přezkumné žádosti.

31. Obě strany v roce 2008 požádaly o přezkoumání konečného nálezu, rozhodce jmenovaný státem na většinu 30 lhůty zůstal nečinný a stát okamžitě po uplynutí lhůty požádal věcně nepříslušný soud³ o jmenování konkrétního (v návrhu jmenovitě uvedeného) a podjatého rozhodce, přesto, že se rozhodci mezitím na třetím dohodli. Odmítl i ombudsmana Otakara Motejla. Soudy vytrvale ignorují nedostatek věcné příslušnosti soudů a teprve Nejvyšší soud po dvou letech, 14. 10. 2010, zruší jmenování rozhodce Kužela.
32. 10. listopadu 2008 – ČR navrhuje u nepříslušného Obvodního soudu pro Prahu 6 jmenovitě Petra Kužela za třetího rozhodce. 27. listopadu 2008 – soud vyhovuje návrhu a jmenuje Kužela rozhodcem – 12 Nc 5845/2008-46 .
33. 29. dubna 2009 – Městský soud potvrzuje jmenování rozsudkem – 19 Co 109/2009-99. **Ignoruje vadu řízení, nedostatek věcné příslušnosti soudu** (v této věci je příslušný Městský soud v Praze, což je ČR známo). Oba rozsudky budou **pro tuto vadu zrušeny** až 14. 10. 2010 Nejvyšším soudem.
34. 29. března **2010** – DH doručuje druhé straně a rozhodcům **zpětvzetí přezkumné žádosti** a sdělí, že jde o reakci na unfair a šikanozní postupy státu ve sporu a jeho kooperaci s vybranými a nepříslušnými soudci.
35. 30. března **2010** – rezignace rozhodce Della Ca (jmenován DH). V dopise premiérovi ČR a stranám sporu to odůvodní podezřením ze spolupráce (zbývajících) „státních“ rozhodců s exekutivou ve sporu; podezřením ze zamýšleného praní peněz v arbitráži; korupční nabídkou, tlumočenou mu jedním z rozhodců (nabídka odměny 10 mil Kč, ačkoliv stranami byla sjednána výše 150 tis. Kč (v roce '96). Tato spolupráce se později potvrdí kupř. zápisy z jednání MZDr z roku 2009, kde náměstek (Šnajdr) referuje o neoficiálních informacích z rozhodčího senátu, včetně informací o budoucích postupech rozhodců.
36. 28. 4. **2010** DH jmenuje - za pana Della Ca - dalšího rozhodce (prof. Baumann), ale MZdr. to posléze odmítne s tím, že DH „**ztratil právo jmenovat (jednoho) rozhodce rozhodčího senátu**“.
37. 11. května **2010** podala ČR návrh opět nepříslušnému Obvodnímu soudu v Praze 6 na jmenování Jiřího Schwarze náhradním rozhodcem – 12 Nc 5351/2010. DH i zde protestuje proti nepříslušnosti soudu a nedostatku jeho pravomoci, protože jmenoval náhradního rozhodce ve lhůtě sám, jak stanoví rozhodčí smlouva i mezinárodní dokumenty (Vzorový zákon UNCITRAL). Soudy vyhověly exekutivě i v tom smyslu,

³ Ke jmenování rozhodce je věcně příslušným soud, jenž by byl příslušným k projednání věci samé, nebylo-li by rozhodčí smlouvy (§ 41 zákona o rozhodčím řízení). **Tím je v této věci Městský soud v Praze** (ust. § 9 (2) písm. h) o.s.ř), nikoli obvodní soud, což bylo České republice prokazatelně známo; tak informuje vládu po vydání Konečného nálezu (2008) ve svých dokumentech a na městský soud se v minulosti vždy sama obracela.

že Vrchní soud v Praze rozhodl ve zvláštním řízení, že příslušným je obv. soud P6, **jenž ze zákona evidentně příslušný není:**

38. 24. června **2010** – nicméně Vrchní soud v Praze rozhoduje usnesením Ncp 1474/2010-27, že příslušným ke jmenování rozhodce je okresní (obvodní) soud. Jde o rozhodnutí zjevně nesprávné, ale vyhovující žalované České republice.
39. 14. října **2010** – Nejvyšší soud zrušil oba výroky o jmenování Petra Kužela rozhodcem rozsudkem 23 Cdo 4847/2009-487 – kvůli **nedostatku věcné příslušnosti prvoinstančního soudu, tedy obvodního soudu pro Prahu 6**. Tedy téhož soudu, o němž před několika měsíc chvatně rozhodl Vrchní soud v Praze, **že příslušným je**.
40. 27. prosince **2010** – ČR v reakci na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze 14.října 2010 bere zpět svůj návrh u Obvodního soudu pro Prahu 6 a identický návrh podává k Městskému soudu v Praze. Řízení vedeno pod sp .zn. 28 Cm 223/2010. Do září 2011 (do pravomocného zastavení řízení u OS P6), běží obě řízení souběžně a **soudy ignorují překážku litispendence**.
41. 24. června **2011** – Vrchní soud v Praze určuje dalším usnesením (Ncp 1590/2011-46), **opačně**, že ve věci 28 Cm 223/2010 jsou k projednání v prvním stupni příslušné **krajské soudy**.

Jde o rozhodnutí nepřípustné a unikátní, neboť v téže věci rozhodl týž soud opačně (bod. 37, 39) a takové rozhodnutí je v určité věci závazné jednou provždy a nezměnitelné. Přesto tak týž Vrchní soud rozhodl a odstranil tak překážku, kterou si sama Česká republika v dalším procesu jmenování svých rozhodců založila. Bylo již zcela zřejmé, že zmíněné soudy rozhodují stranně a účelově a vyhovují manipulaci MZDr s příslušností soudů.

42. 5. září **2011** - Stížnost předsedovi Městského soudu v Praze na postup soudce ve věci sp. zn. 28 Cm 223/2010 Městského soudu v Praze. **Bez odpovědi.**
43. 3. října **2011** – Ústavní stížnost DH proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24.6.2011, č.j. Ncp 1590/2011-46. **Byla odmítnuta bez projednání.**
44. 29. listopadu **2011** – (po zrušení předchozích rozhodnutí Nejvyšším soudem, bod 31) Městský soud v Praze znovu jmenoval Petra Kužela rozhodcem jako prvoinstanční soud rozsudkem 22 Cm 10/2011-947.
45. 12. listopadu **2011** – Stížnost Nejvyššímu státnímu zastupitelství v Brně (celkem čtyři kola korespondence); **přesto se protiprávně vede trestní řízení proti DH (zahájeno v srpnu 2011)**. Odloženo po dvou letech (2013) po rozsáhlém i mezinárodním šetření s tím, **že podezření z trestného činu nebylo zjištěno.**
46. 6. prosince **2011** – Ústavní stížnost DH proti opatření – záznamu o zahájení úkonů trestního řízení Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, odbor závažné hospodářské trestné činnosti ze dne 18. 8. 2011, č. j.: OKFK – 202-/TČ-2011-200204.

47. 3. února 2012 – ÚS odmítl ústavní stížnost DH (II. ÚS 2985/11), **aniž by se vyslovil k řadě námitek.**
48. 27. června 2012 – Městský soud jmenuje Ing Jiřího Schwarze náhradním rozhodcem **namísto rozhodce jmenovaného DH** (28 Cm 223/2010). **Společnosti DH bylo upřeno právo jmenovat jednoho ze tří rozhodců.**
49. 22. října 2012 - Vrchní soud v Praze potvrdil jmenování Petra Kužela rozsudkem 3Cmo 64/2012 -1120.
50. **ČR dosáhla obsazení senátu výhradně svými nominanty. Všichni jmenování bez účasti DH; naopak všechny vybrala žalovaná strana jmenovitě.**

- (i) Jedním ze základních pravidel rozhodčího řízení *je rovnost stran* (§ 18 ZRR), a to i co do vlivu na obsazení rozhodčího senátu. Žádná ze stran nesmí mít větší vliv na jeho ustavení, než druhá. V této věci, za asistence českých soudů, bylo dovoleno žalované České republice jmenovat všechny členy přezkumného senátu. Z hlediska mezinárodních arbitrážních dokumentů, jimiž je ČR vázána (kupř. Evropská úmluva o mezinárodní obchodní arbitráži), ale i z hlediska Evropské úmluvy o lidských právech (čl. 6) jde o otevřený zásah do práva DH na spravedlivý proces. Tzv. přezkumné řízení ztratilo jakoukoli legitimitu a oporu v rozhodčí smlouvě. Kdyby tito „rozhodci“ rozhodli meritorně ve formě (přezkumného) nálezu (což neučinili), tento nálezn by byl vadný jak z hlediska českého práva (ust. § 31 c) zákona o rozhodčím řízení //soud zruší nálezn pokud... *“ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem“*), tak z hlediska mezinárodních norem výše.
- (ii) Byla poručena i *zásada nestrannosti a nezávislosti rozhodců*. Státem byl přímo jmenován proděkan plzeňské právnické fakulty pan Kindl, soudem schválen jeho student pan Kužela stejně tak namísto rozhodce jmenovaného společností DH, byl soudem schválen pan Schwarz, člen vládních poradních orgánů. U vztahu studenta a učitele je vyloučeno mluvit o nezávislosti; u člena poradního orgánu vlády, která veřejně odmítá nárok žalující strany stejně tak.
- (iii) O *nestrannosti* zcela určitě nelze mluvit v situaci, kdy jedna strana sporu nabídne rozhodcům (srovnej se soudem) jednostranně a utajeně zvláštní odměnu za rozhodnutí a ti ji přijmou.

Specielní pravidla, vytvořená mimo zákon paralelně pro spor s Diag Human českou exekutivou i soudy pro podporu státu v arbitráži, dosáhla absurdní povahy. Z mnoha hledisek jde o jednání trestní.

51. **30. 4. 2014** DH žádá Ministerstvo zdravotnictví dle zákona č. 106/1999 Sb.(„InfZ“) o potvrzení autentičnosti šesti přiložených dokumentů. Jde o úřední písemnosti, prokazující nezákonné intervence zpravodajských služeb a parlamentní vyšetřovací komise do arbitráže i stejně nezákonnou kooperaci MZDr a rozhodců.

- (i) **11. 3. 2015** podal DH proti zamítavému rozhodnutí **rozklad**. Ten byl **zamítnut** rozhodnutím žalovaného ze dne 15. dubna 2015, č.j. MZDR 12292/2015-3/PRO. **15. dubna 2015** podal DH proti rozhodnutí jímž byl rozklad žalobce zamítnut **správní žalobu** o zrušení rozhodnutí ministra zdravotnictví.
 - (ii) 11. 4. **2017** rozhodl správní soud svým **rozsudkem** č.j. 3 A 67/2015-44, který nabyt právní moci dne 25. 4. 2017, jímž žalobě žalobce vyhověl, **napadené rozhodnutí ministra zrušil** a věc vrátil povinnému subjektu k novému rozhodnutí.
 - (iii) **30. 5. 2017** doručil MZDr žalobci Sdělení o prodloužení lhůty k podání informace (dle ust. § 14 odst. 7 písm. b) InfZ) o 10 dnů, tedy do 9. 6. 2017. **Od té doby je MZDr zcela nečinné.**
 - (iv) **1. března 2018** byla DH nucena podat proti MZDR **další** správní žalobu, **pro nečinnost**. Nebyla dosud projednána.
52. Ministerstvo zdravotnictví v souvislosti s požadovanými informacemi iniciovalo vůči právnímu zástupci DH řízení před Národním bezpečnostním úřadem (č. j.: 5284/2014-NBÚ/80), neboť „30. 4. 2014 byl Ministerstvu zdravotnictví ČR doručen prostřednictvím datové schránky Váš dopis, jakožto právního zástupce společnosti Diag Human SE, jehož přílohou byly i kopie dokumentů, které byly vedeny v režimu utajení podle zákona“. Advokát byl vyzván k podání vysvětlení písemností, kde (opět) chybělo poučení **o zákazu výslechu** v případě, jde-li o státem uloženou povinnost mlčenlivosti (§ 55(3) správního řádu). V tomto případě svědek nesmí vypovídat a správní orgán nesmí výslech provést.
53. **DH se domáhá marně svého práva na informaci 5 let; MZDr, vzdor příkazu soudu, otevřeně svoji informační povinnost obstruuje.**
54. **23. 7. 2014 senát rozhoduje usnesením: (i) řízení se zastavuje (ii) žádná ze stran nemá právo na náhradu nákladů řízení.** Není rozhodnuto nálezem, ale usnesením, jež není přezkoumatelné soudem. Nejde o rozhodnutí ve věci.

Poznámka7.

- (i) v arbitráži bylo už v roce 2002 rozhodnuto meritorně o malé části žaloby (částečný nález, 327 mil. Kč). ČR zaujímá právní stanovisko, že tento částečný nález je vlastně konečný a skutečný konečný nález (4/8 2008) neexistuje. Jde o teorii, vyloučenou českým právem, stejně jako jeho ústavními konotacemi. Prakticky to znamená, že spor, který se vyvíjel pro stát nepříznivě, měl být zastaven před rozhodnutím o celé žalobě.
Podstatou mezinárodně respektovaného konceptu práva na fair proces je nerušený přístup k soudu, též především právo žalobce na rozhodnutí o celé žalobě, nejen o části, která vyhovuje žalovanému. Žalobě musí být vyhověno nebo musí být zamítnuta, nebo rozhodnuto v kombinaci obého; ale rozhodnuto o celé žalobě být musí.
Teorie ČR, měla-li by platit, by byla skutečným darem pro každého dlužníka: pokud se spor vyvíjí v jeho neprospěch, pak jej zastavit bez rozhodnutí a

předstírat, že neexistoval. Není známo, že by takové pojetí bylo kdy vážně uplatněno, natož soudy akceptováno.

- (ii) Usnesení o zastavení arbitráže bylo zvoleno ČR a jejími rozhodci patrně proto že na rozdíl od nálezu, **usnesení (o zastavení) nepodléhá přezkumu soudem.**
- (iii) **Po skončení arbitráže zjištěno**, že předtím ČR a rozhodci uzavřeli dohodu o „speciální odměně“, každému 10, posléze 6 milionů Kč (přiložen dopis všech tří ÚZVSM); a to jednostranně a utajeně – bez vědomí Diag Human. Korupční podstata tohoto aranžmá je zřejmá, vyšetřována není.
- (iv) ČR po změně vládní koalice odmítla „odměnu“ vyplatit (potvrdila by unfair korupční ujednání s rozhodci); všichni podali žalobu a jeden z nich (Kužel) již pravomocně uspěl. Rozhodci v žalobě tvrdili, že smlouva (o odměně) byla perfektně uzavřena, a soud na základě této dohody „odměnu“ přiznal! Rozsudky představují potvrzení, že žalovaná strana sjednala před skončením arbitráže jednostranně a utajeně dohodu o speciální odměně, což má evidentně korupční povahu. Totéž je potvrzeno dopisem všech tří bývalých rozhodců generální ředitelce Úřadu z 10. prosince 2015, kde všichni tvrdí, že - všichni - byli jmenováni Českou republikou (proto uplatňují nárok na odměnu proti ČR). Podjatost rozhodců nemůže být jasnější.
- (v) Publicita soudních sporů bývalých rozhodců se státem o vyplacení odměny byla značná, stejně jako faktu, že MZDr nabídlo rozhodcům separátně „odměnu“ před rozhodnutím v arbitráži. Věc nicméně nezaujala orgány – jinak – soustavně činné v trestním řízení.

ii. Řízení o uznání a výkon Nálezu (2008) dle newyorské úmluvy.

55. DH oznámila předsedovi vlády v březnu 2011, že pro manipulace se soudní příslušností a překvapivá soudní rozhodnutí opouští českou jurisdikci a bude žádat o uznání Nálezu jako vykonatelného v zahraničí. Právním základem tohoto postupu je okolnost, Konečný nálezu nelze přezkoumat, neboť přezkumná žádost ČR (opravný prostředek) je vadná, neúčinná a DH vzal svoji žádost zpět. Nález tudíž nabyl právní moci.

- (a) Právní úkon ČR (přezkumná žádost) ČR je procesně neúčinná; neboť byla **podána ministrem zdravotnictví a připodepsána generálním ředitelem Úřadu.**
- (b) Ministrův procesní úkon je neúčinný ze zákona⁴ (v řízení jednal procesně jménem státu Úřad) a gen. ředitel Úřadu nemůže jednat v řízení jménem státu vůbec (ale

⁴ Zákon č. 201/2002 Sb. § 21(3): „**Po dobu jednání Úřadu** podle ustanovení § 3 a 4 a podle ustanovení § 6 a 7 **jsou jakékoli procesní úkony ze strany příslušné organizační složky v řízení neúčinné.** Jakékoli právní jednání, která v uvedené době příslušná organizační složka učiní mimo řízení a která přitom odporují postupu Úřadu v tomto řízení, jsou neplatná“.

výhradně *pověřený* zaměstnanec s právní kvalifikací, stanovenou zákonem č. 201/2002 Sb., zařazený do *místně příslušného územního pracoviště*)⁵.

Účel zákona o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (č. 201/2002 Sb.) (původní koncept *finanční prokuratura*) spočíval ve vytvoření organizační složky státu pro jednání v soudních, správních a rozhodčích řízeních a zajištění profesionálního procesního jednání státu (nejde o zastoupení státu, ale přímé jednání). Stejný zákon stanovil *místní příslušnost* územních pracovišť Úřadu a kvalifikaci zaměstnanců, jednajících jménem státu. Tak jednal stát v arbitráži až do podání přezkumné žádosti – ta byla náhle namísto pověřeného a odborně kompetentního zaměstnance Úřadu podána ministrem a generálním ředitelem, tedy na základě politického, nikoli zákonem předvídaného rozhodnutí Úřadu (kompetentního a pověřeného zaměstnance Úřadu).

Nejde o marginální formalitu, ale náležitý výkon státní moci. Tu lze „*uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon*“ (čl. 2(3) Ústavy)“. A - jak uvedeno shora – je to zákon, který označuje výslovně přezkumnou žádost ČR za „neúčinnou“; je to týž zákon, který stanoví, že procesně je kompetentní jménem státu jednat pověřený zaměstnanec Úřadu, nikoli jeho generální ředitel.

56. O procesní neúčinnosti žádosti (analogicky odvolání, podané v soudním řízení *neoprávněnou osobou*) není sporu. ČR nebyla nikdy nucena vypořádat se s argumenty zákona shora.
57. DH vzal přezkumnou žádost zpět. Nález proto nemůže být přezkoumán a nabyl právní moci.
58. Úřad sděluje dopisem ze dne 18. 4. 2011 DH, že pokud bude „před českými či zahraničními soudy“ tvrdit, že Nález je vykonatelný, bude to posuzovat jako **restný delikt podvodu. Stát zakazuje své rovné protistraně před soudem argumentovat pod hrozbou trestní sankce.**
 - (i) Jinými slovy „stát“ si nepřeje být konfrontován se svou procesní chybou (vadným opravným prostředkem) do té míry, že se uchyluje k otevřenému vydírání⁶ (pohrůžka trestním stíháním je považována za pohrůžku „*jiné těžké újmy*“). A hrozbou trestu si vynucuje, aby jeho protistrana nevyslovila před jakýmkoli soudem určitý argument (argument o vadné přezkumné žádosti

⁵ (i) **Bureš, Drápal, Mazanec** (autoři jsou vesměs soudci Vrchního soudu v Praze) Občanský soudní řád, komentář – I. díl, C.H.BECK, 7. vydání, 2006, str. 89,

(ii) shodně: **David, Ištváněk, Javůrková, Kasíková, Lavický a kol.** (autoři jsou vesměs soudci Nejvyššího soudu) Občanský soudní řád, komentář – II. díl, Wolters Kluwer, 2009, str. 89 (shodou okolností jde o stejné stránky obou prací).

⁶ § 175(1) trestního zákona: „Kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo peněžitým trestem.“

státu). Jde o absurdně otevřený mocenský zásah do rovnosti stran civilního procesu; zde ve formě trestného jednání.

- (ii) Ústavní soud se již dříve zabýval otázkou, zda stát je oprávněn kriminalizovat procesní tvrzení svého žalobce v řízení kde byl stát rovněž tak žalovanou stranou. Potvrdil, že *procesní jednání* strany v civilním procesu (tvrzení, argumenty) nemůže být trestným činem z definice (Nález sp. zn. II. ÚS 789/06): Žalobce má *procesní povinnost* tvrdit a dokazovat okolnosti k podpoře svého žalobního návrhu; argumenty stran má v běžícím uznávacím a exekucním řízení pravomoc posoudit výhradně soud, nikoli policie. Představu, že by stát mohl svojí policií kriminalizovat procesní jednání svého odpůrce v civilním řízení, označil za nepřijatelnou a odsouzeníhodnou⁷.
59. DH podává trestní oznámení pro podezření z trestného jednání státu (vydírání); věc je z rozhodnutí státního zastupitelství **odložena**.
60. **Naopak**, když DH odmítá diktát protistrany a vůči exekucnímu soudu (Vídeň) označuje nález za vykonatelný, stát (ÚZVSM) plní svoji pohrůžku a podává trestní oznámení a nezákonné trestní řízení **je zahájeno**. Běží, vzdor námitkám DH, po více, než dva roky a je užíváno v cizích jurisdikcích. I z těchto důvodů byly návrhy DH zahraničními soudy odmítány jako **předčasné**, neboť nebylo formálně ukončeno rozhodčí řízení. Poukazy na fakt, že Nález nabyl právní moci, neboť ČR podala opravný prostředek neúčinně, nebyly shledány relevantními (GB, Francie, Rakousko). Toto trestní řízení je odloženo pp více než dvou letech s tím, že nebylo zjištěno podezření z trestného činu.
61. Poté co bylo rozhodčí řízení formálně ukončeno (dne 23.7. 2014, viz shora), byla žádost DH o uznání Nálezu
- (i) odmítnuta v Holandsku; toto rozhodnutí bylo napadeno u Evropského soudu pro lidská práva; stížnost byla přijata, ještě nerozhodnuto. Znamená, že Nález až na další nebude vykonán v Holandsku. Stížnost proti rozhodnutí je přijata Evropským soudem pro lidská práva; zatím nerozhodnuto.

⁷ Z odůvodnění nálezu sp. zn. II. ÚS 789/06 (zvýrazněno DH): „27. K tomu je třeba uvést, že stát v některých civilních věcech, ve kterých stěžovatel zastupuje svého klienta, má postavení žalovaného. V tomto typu řízení vystupuje jako účastník v rovném postavení s ostatními účastníky. K hájení těchto zájmů státu je personálně i finančně ze státního rozpočtu vybavován (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 A 90/96 - 23 in SoJ. 2001, 5: 458). Je-li však současně s tímto řízením zahájeno trestní řízení, byť zatím jen ve formě objasňování a prověřování skutečností ještě před zahájením trestního stíhání konkrétní osoby, aniž však jsou pro takový postup splněny zákonné podmínky v podobě důvodného podezření, logicky to svádí k domněnce, že se stát snaží vylepšit si svoji procesní pozici, a to minimálně získáním informací prostředky orgánů činných v trestním řízení a dalších mocenských složek, nejde-li přímo o pokus o zastrašení druhého účastníka řízení. Takový postup je v demokratické společnosti zcela nepřijatelný a je hodný odsouzení. Přitom nejde o ojedinělý případ, kdy i jinými účastníky civilního řízení než je stát, je zneužíván institut trestního oznámení k ovlivnění civilního procesu. I když v tomto případě mechanismy státu nakonec zcela správně vedly k odložení trestní věci, je pro demokratický vývoj země varující, že se tak stalo až po masivním, zřejmě i neobyčejně nákladném a zcela zbytečném trestním řízení, které od počátku nemělo být vůbec vedeno.“

- (ii) uznána v Lucembursku, pravomocně v roce 2017, kasační stížnost ČR byla odmítnuta v roce 2018. V červnu 2019 byla exekucním soudem vydáno rozhodnutí o inkasu účtů ČR u dvou bank (Validation); dne 19.12. 2019 stejně rozhodnuto co do zbývajících 53 bank;
 - (iii) uznána v Belgii, pravomocně v roce listopadu 2019. Kasační stížnost je přípustná jen co do otázek *belgického práva* (věc však byla rozhodnuta podle českého práva a Newyorské úmluvy, nikoli podle belgického práva).
62. Validation představuje evropský platební titul dle Nařízení 1215/2012, a jako takový už byl uznán v Rakousku (listopad 2019).
63. ČR se v roce 2013 písemně zavázala vůči lucemburskému soudu, že částku odpovídající Nálezu promptně zaplatí pokud/až bude Nález v tomto řízení uznán. Namísto toho prohlásil předseda vlády na podzim roku 2017 v Poslanecké sněmovně: „*Vážení, my jsme prohráli v Lucembursku Diag Human za 14 miliard. Já ještě jako ministr financí jsem z Lucemburska stahoval aktiva.....*“. Na základě těchto fakt vede lucemburské státní zastupitelství šetření o aktivech ČR na zajištěných bankovních účtech, ohledně nichž byla vydána Validation.
64. Podle českých zpravodajských serverů, ČR stahuje aktiva i z Belgie.
65. Od roku 2007 (Nález) běží denní úročení závazku ČR v částce cca 1,3 mil. Kč denně. ČR nevyužila možnosti zastavit úročení svého závazku, jež jí opakovaně nabízela společnost DH (i bezprostředně po vydání konečného nálezu). Mimo to existuje obecně známá právní možnost dlužníka zastavit úročení závazku jednostranně, složením dlužné částky do soudní úschovy. Na důvody se ČR (MZDr, MF) nikdo neptá.
66. Zjevný útěk ČR před věřitelem, odůvodňovaný jako „ochrana daňových poplatníků“ má tedy přesně vyčíslenou cenu: cca 1,3 mil. Kč denně; cca půl miliardy ročně. Podle názoru DH má i cenu reputační; zmíněná EU legislativa je založena na společném závazku členských států dostát svým závazkům, vzniklým v jiném členském státě. O reputaci u ratingových agentur nemluvě.
67. Ve věci běží i mezinárodní investiční arbitráž, kde jednou ze složek nároku DH je hodnota Nálezu.